

Skalka - Kremnické vrchy

04. február 2017

V sobotu ráno 4. februára sa stretlo 34 priaznivcov turistiky, aby otestovalo svoje schopnosti v raji bežeckého lyžovania na Slovensku - v Kremnických vrchoch, ktoré patria do územia CHKO Veľká Fatra. Odchádzame z námestia o 7. hodine. Hneď zisťujeme, koľkí pôjdeme na lyže a bežky a koľkí na pešo zo Skalky až do Kremnice. Lyžiari a bežkári vystupujú na Krahuliach, k nim sa pridáva menšia skupinka peších turistiek, ktoré cez Krahule prejdú trasu na Krahulský štít s rozhľadňou až do Kremnice, kde by sme sa mali všetci stretnúť. Väčšia časť peších turistov sa odváža na Skalku (1165 m n. m.). Po príchode na parkovisko okolo pol desiatej, sme mali rannú rozcvičku, nakoľko autobus mal trochu problém s terénom a tak sme ho museli potlačiť. Všetko dobe dopadlo, a tak sa vydávame na trasu, ktorá začína tu na Skalke a končí v Kremnici. Vplyvom oteplenia sa v posledných dňoch sneh topil a mali sme čo robiť hneď v úvode trasy, lebo terén bol pokrytý mokrým hlbokým snehom, do ktorého sme zapadávali. Veľkú časť trasy prešlapávame, museli sme vyhnúť bežkárskemu trase, po ktorej sa presúvalo veľa ľudí. Tak kráčame jeden za druhým hlbokým snehom, okolo nás nie sú žiadne výhľady, lebo všade prítomná hmla nám chcela ukázať svoju moc. Z necelú polhodinku vystupujeme lesom strmo hore neprechodenou trasou pomedzi stromy do Bystrického sedla (1190 m n. m.) a odtiaľ pokračujeme na Kralické sedlo (1185 m n. m.). Cesta je náročná, miestami sme donútení oddychovať kvôli hlbokému snehu. Na Zlatej studni (1265 m n. m.) si urobíme prestávku, posilníme sa teplým čajíkom a zajeme si. Dlhú sa nezdržujeme, lebo pred nami je ešte dlhá trasa. Pokračujeme stále po červenej značke znovu hlbokým snehom na Veľestúr (1254 m n. m.) a odtiaľ krátkym úsekom po hrebeni schádzame po žltej značke ku chate Hostinec (1180 m n. m.), a to je už pár minút po 12. hodine. Malé zastavenie na doplnenie zásob vody a ide sa ďalej. Trasou pokračujeme stále lesom neprešľapaným snehom. Opatrne kladieme nohy do snehu, ktorého je stále veľa a máme čo robiť, aby sme udržali rovnováhu, únava v nohách sa hlási. Pomedzi holé stromy na chvíľu vykuklo slnko, stihli sme aspoň pár záberov a opäť sme v hmle. Občas sa nám trasa križovala s bežkármi, ale väčšiu časť sme sa brodili hlbokým mokrým snehom. Pri Troch studniach sme zhruba pred pol druhou, pokračujeme Partizánskou dolinou po modrej značke do starobylej Kremnice. Z hlavnej cesty odbočujeme doprava a hore Zámockou ulicou prichádzame na hlavné námestie. Mesto je známe baníckou tradíciou a mincovňou. Námestie bolo zavalené snehom, bagre zhŕňali sneh na hromady, robili sa tu prípravy na tradičnú zimnú akciu snowboardistov. Zastavujeme sa pri Mincovni a nazrieme do príľahlého obchodíka s mincami. Niektorí, ktorým sa podarilo prísť skorej do Kremnice, navštívili Múzeum mincí a medailí. Máme ešte nejaký čas, kým sa všetci stihneme stretnúť, a tak v teple malej reštaurácie chvíľu posedíme. Potom odchádzame na parkovisko k autobusu, neďaleko starobylych mestských hradieb. Pred 16. hodinou odchádzame príjemne unavení domov.

Kremnické vrchy poskytujú vhodné podmienky pre všetky zimné športy. Na vlastnej koži sme zažili pravú zimu, čo nás zarmútilo bolo počasie, lebo počas celodennej hmly sme prišli o výhľady, ktoré v tejto lokalite bývajú nádherné. Nedá sa všetko napláňovať tak, aby bolo počasie ideálne. I keď sme v nohách cítili prechodené kilometre, vystúpané výškové metre, nič nás neodradilo od toho, aby sme zdolali i túto lokalitu. Po všetkých tých útrapách, ktoré sme zažili pri brodení sa snehom celou trasou, malo to nakoniec dobrý záver. Nikomu sa nič nestalo a všetci sme sa vrátili zdraví domov.

Ľudmila Foltánová